

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

6. december 2012

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 72 (Alm. del – §) af 25. november 2012 stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen (LA)

Spørgsmål

Kan ministeren bekræfte, at Finansministeriet medregner dynamiske effekter af skatte- og afgiftslettelser i den mellem- og langsigtede finansiering af de samme skatte- og afgiftslettelser?

Svar

Dynamiske effekter (også kaldet adfærdsvirkninger) betegner, at visse politikændringer kan påvirke den økonomiske adfærd, fx i form af ændret arbejdsudbud, ændret opsparing eller ændret forbrugssammensætning. Adfærdsvirkninger realiseres typisk over en årrække, når man ser på virkningerne på den faktiske beskæftigelse og arbejdstid mv.

Det er centralt, at der foretages skøn over adfærdsvirkninger af politiske tiltag (fx skat, arbejdsmarked, uddannelse og tilbagetrækning mv.) for at sikre et så retvisende billede som muligt af tiltagens virkning på samfundsøkonomien, vækstmulighederne og de offentlige finanser.

I de mellem- og langfristede fremskrivninger indregnes skøn for adfærdsvirkninger, herunder på det finanspolitiske råderum. Adfærdsvirkninger indregnes, hvor det er relevant og praktisk muligt, så vidt muligt baseret på konkret empiri, fx vedrørende arbejdsudbud.

Det er imidlertid en politisk prioritering, hvordan adfærdsvirkninger fra politiske tiltag disponeres. Heri indgår, at hvis den strukturelle saldo skulle udvikle sig svagere end forudsat i fremskrivningerne, vil der efterfølgende skulle ske en stramning af den økonomiske politik for at indfri de centrale finanspolitiske mål (dvs. prioriteringerne vil skulle ændres). Hvis den strukturelle saldo omvendt skulle udvikle sig gunstigere end forudsat, vil det efterfølgende åbne mulighed for en vis modsvarende lempelse af den økonomiske politik.

Blandt andet er der indregnet adfærdsvirkninger på erhvervsdeltagelsen og især arbejdstiden af skatteaftalerne i 2003, 2007, 2009 og 2012. De skønnede adfærdsvirkninger af såvel 2003- og 2009-skatteaftalen medgik til at indfri reformkravet i de mellemfristede fremskrivninger og dermed til at sikre det forudsatte finanspoli-

tiske råderum i de mellemfristede planer. I 2007-skatteaftalen indgik samlede adfærdsvirkninger på ca. $\frac{3}{4}$ mia. kr. i finansieringen af skatteaftalen, hvor adfærdsvirkningen er sammensat af øget arbejdsudbud fra skattnedsættelser, der i et vist omfang modgås af adfærdsvirkninger af afgifter, herunder provenutab ved lavere energiforbrug.

I forbindelse med skatteaftalerne er det beregningsteknisk forudsat, at de strukturelle virkninger typisk indtræffer i løbet af 3 år fra regelændringer træder i kraft (og op til 6 år ved store regelændringer). Incitamentet til fx at øge arbejdstiden indtræffer i princippet, så snart regelændringer træder i kraft, men det kan tage lidt tid før de fulde strukturelle virkninger indtræder og øger det reelle (ikke-inflationære) produktionspotentiale i økonomien tilsvarende. Det gælder fx hvis der skal ske ændringer i arbejdstidsaftaler, individuelle kontrakter eller jobskifte mv. Generelt er der usikkerhed og begrænset empiri om, hvor hurtigt det strukturelle arbejdsudbud tilpasses ændrede skatteregler.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon